

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Martins de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

175 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tany i número d'insercions.

ANY III - NÚMERO 88

OLOI, 22 DE FEBRER DEL 1936

PREU 15 cèntims.

Després de la victòria

per R. PLA I CORAL

Es amb el cor exultant d'emoçió que avui escrivim aquestes ratlles. Teníem plena confiança en el nostre poble; sabíem que mai havien deixat de bategar en ell els ideals nobilíssims que el menaran, un dia no llunyà, a la victòria definitiva; teníem fe en ell i aquesta fe no ens ha estat desmentida. Però mai — ho confessem sense embuts — mai ens hauríem cregut que la seva veu, d'afirmació i de protesta alhora, es deixés sentir amb la contundència del passat diumenge.

Afirmació avassalladora de catalanisme i esperit republicà; repulsa definitiva de tota aquella política disbauxada i tèrbola que fou la característica del segon bienni, veus-ací el significat de la victòria de diumenge. Per tal d'ofegar-la, per tal de fer-la impossible, no hi han valgut ni les coaccions des del poder, ni les amenaces de la fam, ni l'espaordiment de les consciències en nom d'una falsa persecució religiosa. Enfront de tot això, enfront del pànic sembrat per les dretes, la democràcia espanyola i catalana ha sabut imposar la seva voluntat de bon govern.

Altra vegada la República torna a estar en mans dels republicans. Novament ella serà conduïda per les úniques mans que poden menar-la pels camins de pro-

grés i de justícia que el poble anhela. I ara, l'esforç màxim de tots, l'aspiració màxima, ha d'ésser la de consolidar i estabilitzar aquesta unió de tots els partits autènticament republicans amb les organitzacions obreres, gràcies a la qual ha estat possible la victòria, que sense aquesta unió sagrada difícilment podríem conservar.

Que l'experiència dels mals esdevinguts durant el «bienni negre» ens alligoni. Han estat dos anys de reculada, de destrucció i vergonya que molt bé ens podíem estalviar i que no han de repetir-se. Pensem que l'enemic no és pas vençut sinó que, tot el contrari, ben prompte tornarà aixecar el cap per tal de recomençar la seva feina de corc, és a dir, de desprestigi de la República. La seva tenacitat i els seus mitjans són poderosos. I si no sabessim barrar-li el pas, si enfront d'aquests poderosos mitjans amb què compta no sabessim oposar-hi la nostra unió i la nostra fe en els ideals que defensem, ben aviat ens trobaríem que altra vegada s'hauria fet amo i senyor del règim.

I, sobretot, que aquesta República dels nostres amors i de les nostres esperances, no s'adormi, no resti inactiva. No

hi ha res que gastí i desprestigi tant les institucions com l'encallament i la inèrcia. Que els milions de votants que el dia 16 d'aquest mes van votar pel recobriment de la República, no es sentin defraudats. Res de vacil·lacions, res de mitges tintes. Tota claudicació davant els interessos dels enemics de la República, tota concessió que es faria als qui l'han desprestigiat sempre, només serviria per defraudar als qui en ella hi han posat el millor de llurs esperances. Els interessos dels republicans, els interessos dels obrers, són els interessos de la República. Tot el que fos perjudicar aquests interessos per tal d'afavorir els de la banda oposada, seria cavar la mateixa fossa de la República. Pensem que hi ha milers d'homes que han estat empresonats i han sofert tota mena de dolors per haver sortit a defensar-la; pensem en aquells altres milers que ofrenaren llurs vides generosament amb l'esperança de què el seu sacrifici no seria estèril. Doncs bé, la República ha d'ésser d'aquests i de ningú més.

Es amb aquesta esperança, és amb aquesta fe, que avui saludem la nova República del 16 de Febrer.

La República torna a ésser nostra!